

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/158/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114219096
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5114219096.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: E. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXXX/XX, W., o zaplatenie 8.844,46 eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 14C/231/2014-99 zo dňa 14. januára 2016 do trov právneho zastúpenia, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok Okresného súdu Žilina, č. k. 14C/231/2014-99 zo dňa 14. januára 2016 vo výroku o trovách právneho zastúpenia z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

V odvolaní nenažadujej časti zostáva rozsudok n e d o t k n u t ý .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 7.253,74 eur spolu s 8,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 6.975,08 eur od 4. 11. 2012 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 530,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľovi súd nepriznal.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p. Súd priznal navrhovateľovi trovy konania vo výške zaplateného súdneho poplatku 530,- eur.

Súd navrhovateľovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia, nakoľko právne zastúpenie nepovažoval za účelne vynaložené, nakoľko navrhovateľ, ktorý je založený a podniká vo vymáhaní pohľadávok, je zastúpený paušálne právnym zástupcom na základe generálneho plnomocenstva, žaloba má charakter formulárovej žaloby bez bližšieho opisu skutkových okolností. Právne zastúpenie má skôr charakter získania ďalšej odplaty pri vymáhaní pohľadávok ako charakter zastúpenia klienta advokátom. Navyše v tomto prípade navrhovateľ a právny zástupca nie len sídlia na spoločnej adrese, ale aj „spoločne niekoľko rokov vymáhajú pohľadávky“, teda zastúpenie má skôr charakter spolupráce ako výkonu advokácie. Navyše navrhovateľ, ktorý vymáha a nakupuje pohľadávky musí mať pre tento druh podnikania vytvorené personálne obsadenie.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa do výroku o trovách právneho zastúpenia podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ. Navrhovateľ v podanom odvolaní namietal, že v danom prípade nebol dôvod na nepriznanie navrhovateľom požadovaných trov právneho zastúpenia. Navrhovateľovi súd priznal nárok na zaplatenie sumy 7.253,74 eur s príslušenstvom a zamietol návrh v časti o zaplatenie 1.590,72 eur s príslušenstvom.

Podľa navrhovateľa v danom prípade prichádza do úvahy pomerné rozdelenie náhrady trov konania v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniklo právo na náhradu trov konania sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká povinnosť náhrady trov konania. Výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva. V

tomto prípade by miera úspechu navrhovateľa bola vo výške 82,01% a miera úspechu odporcu by bola vo výške 17,99%. Navrhovateľ mal teda vo veci samej čistý úspech vo výške 64,02% (82,01%-17,99%). Navrhovateľ si uplatnil svoj nárok dôvodne, nakoľko nedošlo k jeho zaplateniu ani po uplynutí lehoty na dobrovoľnú úhradu, dokonca ani po podaní žalobného návrhu, tzn. že vo veci vykonal úkony nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci, ktoré vyčíslil v žalobnom návrhu ako i v podaní zo dňa 14. 01. 2016.

Podobnosť jednotlivých prípadov nemožno spájať s tým, že by zo strany právneho zástupcu navrhovateľa nedochádzalo k príprave, prevzatíu, právnemu posúdeniu a rokovaniam o každom jednotlivom prípade, ktorý má byť žalovaný na súde. Skutočnosť, že sa jedná o obdobný spor, nie je v žiadnom prípade relevantná, nakoľko právny zástupca musí ku každému prípadu pristupovať s osobitnou starostlivosťou. Tomu zodpovedá aj následne spísanie každej žaloby a zabezpečenie kompletizácie dokumentov.

Navrhovateľ má za to, že trovy právneho zastúpenia sú nepochybne účelne vynaložené trovy konania a sú nevyhnutne potrebné na dosiahnutie úspechu v tejto veci. V prípade, že by bol súd iného názoru, došlo by k porušeniu zásady rovného prístupu oboch účastníkov k spravodlivosti a ustanovenia čl. 47 Ústavy SR, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok stanovených zákonom.

K odvolaniu navrhovateľa sa odporca nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok vo výroku o trovách právneho zastúpenia zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v súlade s ust. § 221 ods. 1 písm. h), ods. 2 O.s.p. V odvolaní nenapadnutej časti ostal rozsudok nedotknutý.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a odvolacích dôvodov navrhovateľa dospel k záveru, že okresný súd pri rozhodovaní o trovách konania - trovách právneho zastúpenia, nesprávne právne vec posúdil. Trovy právneho zastúpenia nepriznal z dôvodu, že ich považoval za neúčelné, pričom ako dôvod uviedol opakované zastupovanie navrhovateľa tým istým právnym zástupcom. Uviedol, že navrhovateľ spolu s právnym zástupcom „spoločne niekoľko rokov vymáhajú pohľadávky“ a teda ide skôr o spoluprácu ako zastupovanie klienta v rámci výkonu advokácie. Navyše navrhovateľ, ktorý vymáha a nakupuje pohľadávky musí mať pre tento druh podnikania vytvorené personálne obsadenie.

S právnym názorom okresného súdu, podľa ktorého nie je možné považovať za účelne vynaložené trovy konania trovy pozostávajúce z odmeny advokáta, v prípade ak právnická osoba, ktorá udelila plnú moc na zastupovanie v konaní advokátovi, pričom predmetom jej činnosti je vymáhanie a nákup pohľadávok, pri ktorej sa necháva paušálne zastupovať jediným právnym zástupcom, či dokonca musí mať pre tento druh podnikania zabezpečené personálne obsadenie, sa nemožno stotožniť. Takýto názor je v rozpore s ustanovením § 25 ods. 1 O.s.p. a tiež v rozpore s ústavným princípom rovnosti účastníkov súdneho konania, nakoľko priznanie práva na náhradu trov konania nemôže byť posudzované podľa toho, či daný účastník by sa dokázal s ohľadom na dlhodobú činnosť v danej oblasti zastupovať sám alebo nie, resp. či má vlastných odborných zamestnancov (t.j. zamestnancov s právnickým vzdelaním). Zo žiadnych ustanovení Ústavy Slovenskej republiky, ani z ustanovení O.s.p. nie je možné vyvodiť záver, že v prípade vyššie špecifikovaných účastníkov konania, ktorí si napriek tomu zvolia zástupcu z radov advokátov, im nemožno z uvedeného dôvodu priznať náhradu trov konania. Využitie poskytnutia služieb splnomocneného zástupcu je právom každého účastníka konania a využitie tohto práva nemôže mať vplyv na iné práva účastníka konania, napríklad právo na náhradu trov konania.

Okresný súd svojim rozhodnutím o náhrade trov právneho zastúpenia negarantoval navrhovateľovi rovnaké postavenie účastníka v konaní.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 O.s.p., účastník si môže vždy za svojho zástupcu zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť.

V zmysle ustanovenia § 137 O.s.p. sú trovy konania najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej

osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Rozhodovanie o náhrade trov konania podľa ustanovenia § 142 O.s.p., potom vychádza zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu).

Ústavne garantované právo na právnu pomoc zahŕňa právo účastníka konania zvoliť si, či sa nechá alebo nenechá zastúpiť v konaní a prípadne tiež kým. Právne zastúpenie je tak ponechané úplne na vôľu účastníka, a to bez ohľadu na to, či by sa bol schopný zastupovať sám. Dôvody rozhodnutia účastníka nechať sa v konaní zastúpiť advokátom nemožno hľadať len v nedostatku jeho právneho vzdelania, ale napríklad aj vo väčšej miere objektivity zástupcu, jeho konkrétnej špecializácii na danú problematiku a podobne. Účastník konania si musí byť vedomý toho, že v prípade neúspechu poniesie náklady konania, prípadne aj náklady právneho zastúpenia protistrany. Na druhej strane mu však príslušné procesné predpisy (§ 142 O.s.p.) garantujú, že jeho náklady budú v prípade úspechu nahradené. Súd nepriznal náhradu trov konania žalovanému s odvolaním sa na to, že neboli účelne vynaložené vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný disponuje viacerými pracovníkmi, ktorý majú právnické vzdelanie, dokonca má zriadený aj právny odbor. Pojem „účelný“ je ale nevyhnuté chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, pred nadbytočnými či nadmernými nákladmi (napr. opakované uplatnenie náhrady za prevzatie a prípravu zastupovania, nepotrebné konzultácie s klientom atď.). Vzhľadom na ústavne zaručené právo na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom uvedeného termínu (neúčelne vynaložené náklady konania) vymedziť kategóriu subjektov, ktorá by tak z hľadiska právneho zastúpenia mala odlišné postavenie, a tak jej de facto právo na zastúpenie advokátom v konaní upierať a z hľadiska ostatných účastníkov ju diskriminovať. Účastníka nie je možné sankcionovať tým, že mu nebude priznaná náhrada nákladov zodpovedajúca výške odmeny advokáta s tým, že sa mohol v konaní brániť sám. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29. septembra 2015, sp.zn. 4MCdo/16/2014) S odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4MCdo/16/2014 odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

O trovách odvolacieho konania rozhodne podľa § 224 ods. 3 O.s.p. súd prvého stupňa.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.